

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **Občanské sdružení - Uskupení TESLA z.s.**, IČ 26579693
sídlem Kostelní 104, 530 02 Pardubice
zastoupen advokátem Mgr. Zdeňkem Tomášem
sídlem Třída Míru 92, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČ 70892822,
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2017, č.j. KrÚ 17773/2017

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek 3.000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 2. 5. 2017 podal žalobu, kterou se ve správním soudnictví domáhal přezkumu shora uvedeného rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 1. 3. 2017, č.j. KrÚ 17773/2017, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Statutárního města Pardubice ze dne 7. 11. 2016, č.j. MmP 71518/2016 OSKS. Statutární město Pardubice tímto rozhodnutím (platebním výměrem) vyměřilo žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 573.000 Kč dle § 22 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Platební výměr souvisel s kontrolou a vyúčtováním poskytnutých dotací městem za období let 2014 a 2015.

2. Žaloba byla koncipována jako polemika s žalovaným rozhodnutím s vyjádřeními k jednotlivým zjištěným pochybením a snahou o jejich vysvětlení. Podstata obsáhle koncipovaných žalobních námitek spočívala v tom, že dotované projekty byly realizovány, při samotné kontrole nebylo zjištěno, že poskytnuté prostředky by byly

použity v rozporu se stanoveným účelem. Bylo sice zjištěno několik pochybení administrativního a účetního rázu, které se však podařilo při kontrole vysvětlit. Jestliže poté orgán prvního stupně v platebním výměru a poté i žalovaný v odvolacím rozhodnutí setrvaly na sankčním odvodu v plné výši poskytnutých dotací, tak porušily zákon, nezohlednily rozsah a závažnost pochybení. Případná sankce měla být v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu stanovena v proporcionální výši. Postup poskytovatele dotací žalobce považuje za šikanózní, byla tak porušena zásada legitimního očekávání. Trestní oznámení podané na žalobce bylo odloženo.

3. V žalobě žalobce rovněž uvedl, že ve vztahu k němu došlo k neoprávněnému zásahu tím, že byly zamítnuty jeho žádosti o dotace pro rok 2017. Poukazuje na přípis Statutárního města Pardubice ze dne 25. 4. 2017, ve kterém je mu sděleno, že dotace pro rok 2017 nebyla schválena. V petitu žaloby se výslovně pod bodem II. domáhal toho, aby žalovanému bylo zakázáno, aby pokračoval v porušování práv žalobce. Soud usnesením ze dne 24. 7. 2017, čj. 52 Af 25/2017-52 žalobní návrh na ochranu před nezákonným zásahem vyloučil k samostatnému projednání dle § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), a to především proto, že každý ze dvou požadavků žalobce musí být a fakticky je směřován proti jinému žalovanému. Ve vyloučeném řízení pod spisovou značkou 52 Af 38/2017 již bylo pravomocně rozhodnuto. V další fázi tohoto řízení tak soud přezkoumává rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto o odvolání proti platebnímu výměru na částku 573.000 Kč.

4. V průběhu řízení (ještě před jednáním soudu) žalovaný soudu sdělil, že nadřízený orgán - Ministerstvo financí ČR na základě podání právního zástupce žalobce vydal rozhodnutí o nařízení přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.

5. K samotné žalobě žalovaný poté uvedl, že s ní nesouhlasí a navrhl její zamítnutí. Stanovenou výši odvodu považuje za odpovídající zjištěným popsáním pochybením, která se týkala všech dotovaných projektů. Poté ještě uvedl, že na základě pokynu Ministerstva financí ČR rozhodl snížit žalobci uvedený odvod za porušení rozpočtové kázně o 15 %. Došlo tedy ke snížení na částku 487.050 Kč, žalobce se však i proti snížení odvolal.

6. Dne 27. 9. 2018 zástupce žalobce zaslal repliku k vyjádření žalovaného a současně přiložil rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2017 čj. KrÚ 67403/2017, kterým bylo v přezkumném řízení dle § 123 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) žalobou napadené rozhodnutí změněno tak, že výše úhrady na odvod za porušení rozpočtové kázně se z částky 573.000 Kč snižuje na částku 487.050 Kč. Též bylo předloženo rozhodnutí MF ČR ze dne 7. 9. 2017, čj. MF-212422017/2903-5, kterým bylo dle § 122 odst. 1 daňového řádu nařízeno přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí. Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 5. 2018, čj. KrÚ 337442018 bylo zastaveno odvolací řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2017 čj. KrÚ 67403/2017. V replice žalobce opakoval svá žalobní tvrzení a apeloval na dodržení zásady proportionality při ukládání odvodů. Závěrem uvedl, že trvá na zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2017, resp. rozhodnutí žalovaného čj. KrÚ 67403/2017.

7. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

8. Podle § 46 odst. 1, písm. a) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

9. Pro souzenou věc je podstatné, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 1. 3. 2017 bylo dle § 123 odst. 5 daňového řádu změněno následným rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 10. 2017, jak popsáno shora pod bodem 6. odůvodnění. S tímto stavem věci žalobce byl a je srozuměn, neboť to byl on, kdo přezkumné řízení vyvolal a následně podával (díky nesprávnému poučení) odvolání. Přezkumné řízení patří mezi opravné a dozorčí prostředky. Na základě jeho výsledků může dojít ke změně či dokonce ke zrušení pravomocného rozhodnutí, tato případná změna se může týkat rozhodnutí, které bylo v době předchozí napadeno správní žalobou. Dochází tak k méně typickým stavům (např. jako je tento), kdy správní soud vede řízení na zrušení rozhodnutí, které bylo později změněno. K dané problematice nicméně i tak existuje judikatura Nejvyššího správního soudu, ze které soud níže cituje.

10. *Jakkoliv soud při svém rozhodování vychází podle § 75 odst. 1 ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, splnění podmínek řízení zkoumá kdykoliv za řízení z úřední povinnosti. Mezi podmínky řízení patří např. pravomoc a příslušnost soudu, procesní způsobilost účastníka, existence předmětu řízení a další. Bez jejich naplnění nemůže soud ve věci meritorně rozhodnout.*

11. *Nezbytnou podmínkou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. je existence „rozhodnutí“ ve smyslu uvedeného ustanovení. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v jiném řízení, odpadl tím předmět řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro který soud žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz např. rozsudky ze dne 12. 4. 2007, č.j. 7 AfS 143/2006-95, ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 AfS 125/2009-104, ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 As 39/2011-60, nebo ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 As 16/2014-65). Tyto závěry NSS konstatoval v usnesení ze dne 12. 9. 2018, č.j. 9 As 218/2018-72).*

12. Právě k takové situaci došlo v projednávané věci. Žalobou napadené rozhodnutí ze dne 1. 3. 2017, č.j. KrÚ 17773/2017 bylo změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 10. 2017 č.j. KrÚ 67403/2017. Nastala tak situace, kdy rozhodnutí žalobou napadené již neexistuje a jeho zrušení podle žalobního petitu je pojmově vyloučeno. Jinak řečeno, není již co přezkoumávat. Je totiž vydáno nové meritorní rozhodnutí. Institutem přezkumných

řízení a následnými dopady se zabývá shora citované rozhodnutí NSS ze dne 28. 5. 2010, čj. 2 Afs 125/2009, které soud vykládá souladně.

13. Je proto třeba uzavřít, že došlo k situaci, která má za následek neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je třeba žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1, písm. a) s.ř.s. Námitky obsažené v žalobě bylo lze uplatnit v žalobě proti novému meritornímu rozhodnutí. I přes nařízené ústní projednání věci, kdy se soud hodlal zabýrat otázkou proporcionality uloženého odvodu, se soud musel zabývat otázkou naplnění podmínek řízení. Tyto nebyly po vydání měnicího rozhodnutí splněny a žaloba tak byla odmítnuta.

14. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů žalobu odmítl, nebylo ani prostoru k provádění důkazů, které žalobce navrhl při jednání soudu dne 17. 10. 2018. Takové důkazy listinami, ev. výsledkem svědků by byly pro zhodnocení věci nadbytečné.

15. Pro úplnost soud dodává (byť v souvislosti s odmítnutím žaloby to pozbývá aktuálnosti), že zaznamenal návrh žalobce v petitu, kterým se domáhal upuštění od uložené sankce. Takovému návrhu by ani v případě věcného projednání věci nebylo lze vyhovět, neboť rozhodnutím uložený odvod nemá povahu trestu za správní delikt (§ 65 odst. 3 s.ř.s.). Vychází z odlišného pojetí a právní úpravy zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. K tomu též blíže rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 4. 2015, čj. 22 Af 65/2013-46.

16. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

17. Soudní poplatek se vrací v souladu s ust. § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 24. října 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu